

RES PUBLICA

24.května 1996

První soukromý týdeník
se samizdatovou tradicí

Tohle je ten jediný doporučený pozdrav ze 16, který jsem zaslal čs. politickým vězňům. Ale už ty lhůty! Co esláno: 28.10. a příjemce potvrdil až 13. 11. 1987.

Nicméně "Nápravné zařízení v Horním Slavkově" bylo jediné za totality jež dodrželo v této věci poštovní tajemství. V.H.

DORUČENKA

Doporučená zásilka*)
Cenné psaní*) (udaná cena)

Pošt. pouk.*) na _____ Kčs _____ h

podán u pošty

v POŠTĚ
dne 13. 11. 1987 pod č. 12

Adresát: NAR. 10. 8. 1929

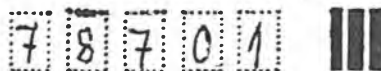
JOSEF HEJLEK
PS 50/D III 1
35731 HORNÍ SLAVKOV

*) Skrtněte, co se nehodí.

IAN
VLADIMÍR HAJNÝ
ČS. ARMÁDY 34
ŠUMPERK

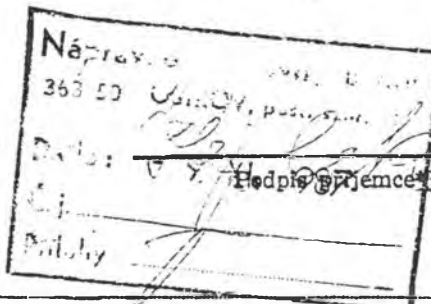
Věc spojové služby

Podepsaný prohlašuje, že poukázka na druhé straně uvedena byla řádně
zásilka

deručena dne 13. 11. 19 87
vyplocena

Denní razítka poštovní

Podpis doručovatele (vydávajícího pracovníka)

*) Tuto doručenkou podepíše jen adresát, jeho manžel(ka) nebo jeho zmocněnec. Je-li zásilka označena poznámkou „Do vlastních rukou“, musí doručenkou podepsat jen adresát. Je-li adresátem vládní činitel, významný činitel v oboru politickém, hospodářském nebo kulturním, podepíše doručenkou jeho osobní tajemník, vedoucí sekretariátu nebo jiná pověřená osoba, kterou tento adresát písemně oznámí dodávací poště.

U v n i t ě ř č í s l o :

1. SOS! Pravý blok !SOS! Přihláška do politické strany.
2. Ing. Alfréd Š í m a zemřel náhle dne 4.května 1996.
3. Milo K o m í n e k: Setkání po 44 letech. "Svědění"
4. Prof. Milan Z e l e n ý: Z ostatků komunismu -
Č e s k ý g u l á š. "Svědění"
5. Vladimír Hajný: Dopis Federálnímu ministerstvu spojů.

Předpokl. cena: 2,- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 3 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: +Julius A. Varga

Uzávěrak: 19.5.96

MTZ O 21/83 26083

21

V hluboké totalitě, někdy na začátku 70-tých let, kdy už zase začaly komunistické existenční pochody, tehdy zrovna na 1.máje a v podstatě jsme všichni odkývali, že přijdeme a to eventuelně, když už ne přímo s podnikem tedy, že přijdeme v místě bydliště se stala příhoda v níž nebohý Alfréd hrál hlavní roli a myslím, že by neměla zůstat zapomenuta. Třeba předeslat, že Alfréd byl jemný člověk a marně pát-rám v paměti setkal-li jsem se v životě s někým tak ohleduplným.

Odešel šlechetný člověk
k sobě skromný, ke všem hodný.

Tehdy ho zval
člen KSČ pan R...

"Blíží se 1.máje a počítám, že přijдете a přijde-te s námi. Alfréd: "...hm, hm, nepůjdu!" Pan R., který nebyl žádným stalinistou mu chtěl hodit zachrannou síť slovy: "Já vím, vy přijde-te doma na Karlštějně, takže napíši - půjde v místě bydliště." A Alfréd na to: pokrač. níže

S hlubokým zármutkem oznamujeme všem přátelům a známým,
že nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček,
bratr, švagr a strýc, pan

Ing. ALFRED ŠÍMA

Zemřel náhle v sobotu dne 4. května 1996
ve věku nedožitých 54 let.

S drahým zesnulým se rozloučíme
ve čtvrtek dne 9. května 1996 ve 13.00 hodin
v nové obřadní síni v Teplicích - Proseticích,
odkud po vykonání smutečního obřadu
bude převezen ke zpopelnění.

Dubí - Běhánky, K.H. Máchy 20/6

Pokračování:

: "...hm, hm, ne, nepůjdu!" manželka - Marie
A proč, ptá se pan R.... dcera - Marcela
"Protože komunisti nech-
tější dovolit studium dcera - Irena s rodinou
mé sestře ačkoliv je vnuk - Davídek
dostatečně nadaná." sestra - Marie
Tak to byl prosím Alfréd,
který v nás zanechal ne-
zapomenutelnou stopu.
Alfréde, pláču
Buď Ti země lehká!

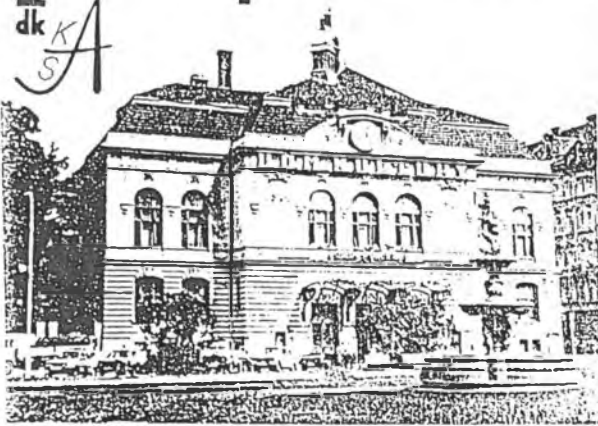
V.H.

Jménem pozůstalých:

a ostatní příbuzní

Setkání po 44 letech

dk
SA

Dům kultury kovoprůmyslu, Praha-Smíchov AUTOGRAMIÁDA

Bývalý politický vězeň **Zdeněk Chmelař** (syn Miloslava Chmelaře popraveného 2. 11. 1951), který je předsedou klubu sběratelů autogramů sdružuje asi 2 000 členů z celé republiky. Tento klub uspořádal v sobotu 6. listopadu 1993 v **Domě kultury Kovoprůmyslu**, v Praze-Smíchov, velkou **autogramiádu** které se zúčastnilo asi sto významných osobností, tj. umělci - akade-mičtí malíři, grafici, rytci, fotografové, herci a zpěváci z národního divadla, spisovatelé, básníci atd. Byl jsem nějakým způsobem vybrán i já. abych asi tisíci zájemcům napsal svůj autogram.

Když jsem byl na jevišti představen veřejnosti posléze sestupuji do sálu na určené místo ke stolu, kde je jmenovka a povolání. Najednou jsem uslyšel, že představují Josefa Flekala. Rychle jsem vstal a jdu k jmenovanému, který sestupuje po schodech s jeviště k podpisovým stolům. Jsem doslovně šokován a

volám:

"Josefe, jsi to ty »Dědek«? Je to vůbec možné?"

"Ano, já jsem »Dědek«!" a oba s překvapením blížíme se k sobě a objímáme.

Tak to tedy je opravdu živý plukovník **Josef Flekal**, od nepaměti s přezdívkou »Dědek«, po éře kpt. Franty Nováka nejlepší vojenský pilot-akrobat. Na svých bedrech má plných 84 roků, ale chodí jako mladík. Myslel jsem si, že už je dávno nebožtíkem.

Josef byl za první ČSR v pilotní škole v Prostějově a pak u stíhacího pluku v Olomouci. V r. 1939 jako správný vlastenec utekl do zahraničí a v Anglii vstoupil do našeho vojenského zahraničního letectva začleněného do Royal Air Force (RAF). Po krátkém čase byl odvelen do Kanady, kde v provincii Saskatun a Alberta byla naše vycviková učiliště pro bojové piloty.

Po válce se major **Josef Flekal** vrátil z Kanady zpět do ČSR a nadále působil jako učitel ve vojenské pilotní škole. Protože byl nejlepším vojenským pilotem-akrobatem na dvojložníku **Bücker 131 (C-4)** tak MNO ho vysílalo na všechny významnější letecké dny v ČSR, kterých se propagačně zúčastňovala armáda. Na těchto leteckých dnech jsem vystupoval i já, ale v trochu odlišné profesi.

Přišel **25. února 1948** a s ním byla vyhlášena **diktatura proletariátu a třídní boj**. Na to platí jen odboj! Proto i bývalí zahraniční letci - důstojníci pomýšleli opět na útek. Mezi nimi byl i major **Josef Flekal** - »Dědek«. Samozřejmě, že takřka všechny ilegální skupiny byly infiltrovány agenty OBZ a nebo StB. Proto ve většině případech skončili před vyšším vojenským nebo Státním soudem.

Psal se rok 1949. Byl jsem už déle jak rok v trestnici Bory v Plzni. Na naší dílnu »Konopa« přivedli dva vojenské piloty: majora **Frantu Cháberu** za kterým stal major **Josef Flekal** - »Dědek«. Asi za tři týdny odvolali »Dědka« na pracovní komando do zahrady. Od té doby jsme se **neviděli 44 roků**, až teprve při této autogramiádě v Praze. Proto jsme si sedli k sobě a mezi podpisováním si vyprávěli a vzpomínali na naše společné vznešené vojenské letce: Josefa Brykse, Josefa Čapku, Josefa Hnátky, Jana Prokopa, Oldřicha Špačka, Vlastu Chrastra, Frantu Altmana, Karla Schofera, Karla Machovce a dalších z kterých už většina nežije.

Tož mukle **Zdeňku Chmelaři**, u-dělal jsi nám velkou radost, že řízením Božím jsme se tak setkali a »Dědku«. Tobě přeji do dalších let pevné zdraví a stále ten Tvůj nezlomný optimismus. No a po té stoovce už jen odstřelit.

Milo Komínek

14 beztrestnosti všech zločinů spáchaných u nás v letech nesvobody režimem a jeho spolupracovníky.

Téměř 300 justičních vražd, několik set lidí zastřelených na hranicích a ústíe dalších, jejichž smrt nají na svědomí konkrétní pachatelé, nelze považovat za záležitost, k níž by se měli vyslovit pouze historici. Celá řada zločinů, zvláště v padesátých letech páchaných Komunistickou stranou Československa, jejím aparátem a jejími členy má charakter zločinů proti lidskosti. Nevztahuje se na ně promlčení, bez ohledu na dobu jejich spáchaní. Jsou definovány ve Statutu Norimberského

Z ostatků komunismu Český guláš

Pod tímto titulkem (From Left-overs of Communism, a Czech Goulash) uveřejnil (17. 10. 1993) New York Times rozbor českého hospodářství, reformy a "přechodu" k tržnímu hospodářství.

Výraz "Český guláš" výstižně nazývá to, co dosud zůstávalo ve slovnících bez názvu: hospodářská soustava, která existuje v přiseří země nikoho, na pomezí centrálně plánovaného socialismu a kapitalismu minulého století.

President washingtonského Plan Econ, Jan Vanous, v článku tvrdí, že Poláci i Maďaři jsou již mnohem dále v přechodu ke kapitalismu než Češi, kteří stále odmítají zaplatit, oddalují vyrovnání účtu a konzumují svoji vlastní podstatu. Cena jejich uměle udržované politické stability bude neúměrně vysoká.

Václav Klaus, zastánce tohoto trhu "na oko" a hlavní architekt národní hospodářské strategie, je zde citován jako zastánce regulace mezd, ochrany de facto zbankrotovaných státních podniků, regulace nájemného, regulace účtů za elektřinu, plyn a topení, špinavých peněz, žití na dluh a žití z podstaty. Jeho aura zastánce volného trhu již dávno pohasla.

Dnešní politická stabilita je v Čechách drazé zaplacená izolací obyvatelstva od tvrdých dopadů trhu a tedy dalším oddalováním přechodu k vytouženému tržnímu hospodářství. Toto panikařské úsilí o stabilitu za každou cenu je nutně

mezinárodního vojenského soudního dvora, a jsou trestnými činy i v případě, že nebyly nebo nejsou porušením vnitřního práva země, v níž byly spáchany (článek I. Umluvy o nepromlčitelnosti některých zločinů a zločinů proti lidskosti).

U všech ostatních, v letech 1948 - 1989 z politických důvodů nestíhaných trestných činů, by poslanci ještě v podzimním zasedání měli zvážit potřebu prodloužit promlčecí dobu alespoň o pět let. Důvody: Z mnoha podnětů k trestnímu stíhání, které po listopadu 1989 Konfederace podala, nedokázala odpovědná

PROF. MILAN ZELENÝ

provázáno ztrátou demokratického dialogu, ztrátou svobody sdělovacích prostředků (obzvláště televize) a zvýšenou "ochranu" nic nechápajícího a netušícího obyvatelstva před nevhodnými informacemi ze Západu.

Například, zpráva UNCTAD (z 16. září 1993), t. j. rozbor připravený trvalou Konferencí Spojených národů pro obchod a rozvoj (United Nations Conference on Trade and Development), není v Čechách ve sdělovacích prostředcích diskutován. Tento "UNCTAD Trade and Development Report 1993" totiž vyjadřuje skepsi o vhodnosti tzv. přístupu "Velkého třesku" k reformám ve Východní Evropě.

Zpráva zdůrazňuje, že: "Kde bylo k tržním reformám přistoupeno něžně (gently) a včas, jako na příklad ve Východní a Jihovýchodní Asii, tam došlo k rychlému a trvalému růstu. Kde byly reformy naordinovány jako šoková léčba, t. j. ve většině bývalých socialistických zemí Střední a Východní Evropy, tam k podobnému růstu nedošlo."

Je tragikomické, že právě růstové strategie nezávislých ekonomik a zdůrazňování nutnosti použít se z japonských zkušeností byly v Čechách fanaticky zavrženy ve jménu restriktce, šoků a průmyslového úpadku.

Kuchaři tohoto Českého guláše zamítli japonskou cestu, protože

"nejsume Japonci"; zvolili tedy cestu bolivijskou, protože Jeffrey Sachs kdysi "pohřbil" Bolívii. Jsme snad Bolivijsci?

UNCTAD Report, pod titulkem Východní Evropa v "zóně soumraku" (Eastern Europe in a "vilight zone"), si vypůjčil tuto metaforu z amerického televizního seriálu, který se zabývá jevy na pomezí racionálna a nevysvětlitelnosti, jevy v zóně trvalého soumraku. Píše se:

"Na rozdíl od Číny, která se rozhodla pro částečnou postupnou hospodářskou změnu, bývalé socialistické země (the formerly socialist countries) Střední a východní Evropy zkusily reformu Velkého třesu pomocí náhle liberalizace, deregulace a privatizace. Zde byla euforie, která vitala kolaps komunismu, vystřídána pesimismem."

"Mnohé z bývalých socialistických zemí se nyní nacházejí v zóně soumraku, kde nevládne ani plán, ani trh. Hospodářská situace je nyní diktována těmi nejhoršími, nejnegativnějšími (most negative) aspekty obou systémů."

"Šoky nejsou spolehlivým receptem na zavádění nového myšlení, chování a potřebných norem. Tržní ekonomika není prostě převaha soukromého vlastnictví a minimální vládní kontrola, kombinovaná s potřebnými zákony. Je to především složitě společenství organizací tradic a porozumění, které se vyvíjejí organicky, po dlouhá období."

"Rychlá privatizace sama o sobě nezaručí růst. Nezaručí odpovídají-

Prohlášení předsednictva Konfederace politických vězňů ČR

Konfederace politických vězňů nesusouhlasí s názorem Střediska pro dokumentaci zločinů komunismu, vyjádřeným jeho ředitelem Bohuslavem Hubálkem, že je nutné smířit se s tím, že mnohé zločiny komunismu, i když budou zdokumentovány nebudou potrestány, ale budou sloužit jen historikům. Hlásání takových názorů (nevíme, zda si to ředitel Střediska uvědomuje) je ke škodě celé společnosti a plně se kryje se záměrem dosáhnout

"S v r d o m I" č. 16/93

"Zpravodaj KEV" č. 8/94

15

místa, ať už to byla prokuratura nebo dnes Státní zastupitelství a příslušná oddělení České policie a Úřadu vyšetřování, téměř žádný uzavřít. Otázkou je, co tuto neutěšenou situaci způsobilo nebo působí. Důležité jsou výsledky. Nebude-li prodloužena pronášečská doba, kdo a na jaké úrovni bude za nevyřízené podněty odpovědný? A za druhé: Zákon č. 198/93 Sb. nabytí účinnosti dnem 1. srpna 1993. Případy, které měl umožnit stíhat, byly, v případě tříleté promlčecí doby, už v den, kdy zákon vstoupil v platnost, nestíhatelné. U trestných činů s pětiletou promlčecí

ci podnikové řízení (corporate governance), nezaručí domácímu soukromému sektoru potřebné finanční a technologické prostředky. Podle zkušeností z mnohých nově industrializovaných zemí, vlády musí vytvořit podmínky k akumulaci soukromého kapitálu a posílení soukromého podnikání, ne zjednodušeně převést vlastnictví."

Podobně bychom mohli citovat světový tisk a hospodářské rozborů mezinárodních organizací do nekonečna. Je to však bezvýznamné, jestliže nikdo nenaslouchá, nereaguje či nechápe. Strkat hlavu do písku (či do guláše?) fakta českého hospodářství neovlivní.

Vzpomínám jak jsem na jaře 1990 osobně předal tehdejšímu ministru hospodářství V. Dlouhému "19 tezí k hospodářské obnově Československa." Vše tam bylo: od růstu, přes vzdělávání až po podporu domácího průmyslu a exportu - jen to vzít, jen to pochopit.

Místo toho se bývalý předseda partajního výboru na Prognostickém ústavu chopil pseudoprogramů k restrikci koupěschopné poptávky obyvatelstva, liberalizaci cen pro státní monopoly, výprodeje našich nejlepších a nejvýnosnějších podniků do zahraničí, špinavých peněz a aukci za hotové, masové zveřejnění podniků pomocí kupónové "privatizace" a umělého zlevňování českých pracovních sil.

Výsledky není třeba popisovat: stačí si otevřít kterékoliv zahraniční noviny či se zeptat lidí na českých ulicích.

Jakoby navzdory mým radám a všemu zdravému rozumu, V. Dlouhý se stal fanatickým, nesmiřitelným hrobařem československého průmyslu. Zrychlil nenávratný výprodej podniků do zahraničí, neochránil naše průmyslová odvětví, volal po vysokých úrovních nezaměstnanosti, nezajistil privatizaci

do rukou manažerů a zaměstnanců, neudělal nic pro podnikovou restrukturalizaci posmíval se veřejně východoasijským zkušenostem a růstovým alternativám nezávislých ekonomů.

Je to vše pochopitelné, V. Dlouhý není ekonom, ale politik v zóně soumraku. Změni-li se vitr, začne klidně propagovat pravý opak svých dříve vášnivě obhajovaných "principů". V atmosféře umělé "politické stability a sociálního konsensu" má totiž veřejnost velmi krátkou paměť. Osobně bych na to nevsázel.

Ministr průmyslu je jistě jedním z hlavních kuchařů, čišníků a vrchních onoho Českého hospodářského guláše. Ministr průmyslu nese za hospodářství plnou zodpovědnost a této zodpovědnosti nesmí být zproštěn. Již před třemi lety jsem doporučoval parlamentní slyšení jako cestu k očistě. Jak jinak lze dostat čestné odborníky do vlády, než po veřejném vysvětlení a přiznání kdo to udělal, proč a co za to?

Ministr Dlouhý je nyní bybnou silou za propagandou projektu "Czech Made", což údajně zašlo až do kartelově-monopolního otírání prodeje "s výhradně tuzemským zbožím". Ministr průmyslu by neměl být současně ministrem propagandy. Jestliže někdo rozbije tradiční průmyslová odvětví, kriminálně ohroží konkurenční schopnost českých podniků, odmítne jakoukoliv ochranu národnímu kapitálu a národním kapitalistům a pak, po tom všem, se uchýlí k propagandě a omezování spotřebitelské suverenity, jak způsobu zachrany toho mála co zbylo - pak již jsme opravdu v zóně trvalého soumraku.

Doufejme jen, že se pan Dlouhý navíc (náhodou?) nepostavil sám do čela těchto nových krámů a kartelově - monopolistických dohod k omezení vnitřní konkurence, jak to

bývá dnes v Čechách zvykem. Konflikt osobních zájmů by zde zřejmě dosáhl světového rekordu. Ministr Dlouhý by se stal institucí, jakýmsi českým krámem, který by on sám vlastnil.

Český guláš je ve zmíněném článku podtržen zábavným popisem českého podnikání a podnikatelství. Například konkurence neschopnou ocelárnu Poldi Kladno bude údajně zachraňovat majitel podniku Bohemia Arts, který vlastní umělecké galerie, výrobu nábytku, zemědělské stroje, továrnu na zbraně a hotel. Hle, zkušený post-socialistický podnikatel, který, ví co chce a co dělá, nezbytná to přísada Českého guláše - záchrana českých oceláren. Kde jsou odborníci? Doufejme, že neprodávají pohlednice a sluneční brýle.

Nebo bychom snad nevyráběli sudy místo leteckých motorů, nevyváželi kamení, štiřkopísek, stroje a děvčata - to bychom asi dlouho nevydrželi, že ano? Privatizace, která není privatizací, je sice rychlá, ale zcela zbytečná: nepomůže zastavit pokles průmyslové výroby, nezavede nové řídicí struktury v podnicích, naučí lidi podnikat.

Čtu zde zrovna pracovní studii Josefa Kotrby a Jana Švejnara z května 1993, která přišla z Pittsburské univerzity. V závěru píší:

"Po čtyřiceti letech bez jakýchkoliv zkušeností se soukromým vlastnictvím, nová a nezkoušená vláda dala dohromady a rapidně zavedla tři doplňující se privatizační programy, které převedly státní vlastnictví na jedince, skupiny a populaci jako celek.

... odklady v převodu majetků a rozptýlená povaha tohoto nového typu vlastnictví nemusí nutně přivodit potřebnou kontrolu (povětšinou státem jmenovaných) managementů. Schopnost přeložit tento masivní přesun ve vlastnictví do rychlých

a trvalých výnosů v hospodářské efektivnosti představuje příští výzvu v Českém a Slovenském transformačním procesu."

Nevím jak a o čem píše Kotrba a Švejnár v Čechách, ale s jejich závěry je nutno souhlasit. Rozdat lidem papíry zbankrotovaných podniků není jistě příliš obtížné, jde pouze o byrokratickou administraci. Něco jiného je však, aby tyto podniky, jejichž papíry dnes místní DIKové drží ve svých rukou (když je neprodali), začaly pracovat a vydělávat peníze. To bude mnohem těžší.

Ironicky, asi před dvěma lety jsem v bývalém Československu uveřejnil studii "Soumrak Československého hospodářství" (Tvorba, č. 36/37, 1991, str. 3-6), která všechny současné hospodářské, politické i společenské jevy spolehlivě předpověděla. Redaktor Svobodné Evropy se mnou tehdy o tom natočil telefonický rozhovor, ale již jej neodvysílali: soumrak padl nejen na hospodářství, ale i na demokracii ve sdělovacích prostředcích.

Mezi jinými jsem předpověděl rychlý, i když postupný pokles životní úrovně, ztrátu svobody, kultury a etiky. Již tehdy jsem se nestavil na stranu lidí, kteří předvívali náhlou krizi, otřes či společenský výbuch. To by bylo nášpou, protože by nám to umožnilo skutečnou "očistu", personální a ideovou výměnu, pozdní, ale zato nekompromisní nastoupení správné cesty.

Vůbec nejhorším výsledkem je to co jsem tehdy předvídal: ne bída, ale zvyknutí si na bídu, ne pokles, ale akceptování poklesu, ne ztráta ideálů, ale přijetí "ideálů" malých a nízkých. Krize v sobě obsahuje naději a příležitost ke katarzi. Nejspolehlivější cestou do Třetího světa je však cesta bezkrizová, klidná, dobrovolná a v podstatě lid-

mi nevnimaná.

Nemám na boty? Nu, nekoupím si je, až přistě. Nemám na opravu tramvaje či autobusu? Nu, zatím neopravím. Ztratil jsem trh na letecké motory? Budu vyrábět sudy. Nemám na večeři v restauraci? Zůstanu doma, je to tak vlastně lepší. Pomalu, krok za krokem, jakoby mávnutím kouzelného proutku, jsme spokojeni s málem, chceme málo, klaníme se málu - a dostaneme tedy ještě méně.

Jsem netrpělivý s těmi, kteří se ptají: Kde je ta bída? Kde je ten úpadek? Kdy nastane ta krize?

Odpovídám: Bída nastala již samotným přijetím bíd jako možného cílového stavu. Úpadek je dán těmi, kteří se úpadku nebrání. Krize spočívá v těch, kteří krizi nevnímají.

Stejně tak s těmi ministry, kteří se dnes tak pilně "učí", "rostou" a "mění své názory". Některé životy se neskládají z ničeho jiného než z přizpůsobení, adaptace, převlékání kabátů a točení se ve větru. Osobně se cítím privilegovaný, že jsem za celé čtyři roky "transformace" - a v takové atmosféře - nemusel ani jednou změnit svůj názor, postoj, řádku předpovědi či závěr.

Zbývá varování:

- Nenechte si vzít poslední zbytky svobodného dialogu v médiích či v televizi. Nenechte se izolovat od světového dění a moderního hospodářského i politického myšlení...

- Nedopusťte, aby se hrobaři české ekonomiky i politiky "vyvlekli" ze své zodpovědnosti či aby se stali trvalými institucemi, kterých se pak již nikdy nezbavíte.

- Nepodléhejte libivému, ale politicky motivovanému populismu, který prostě přesouvá vaše účty na bedra vašich dětí a budoucích generací. Vždy se ptejte: Kdo to zaplatí, z čeho a kdy?

- Vyvarujte se politiků a politi-

kaření, říd'te se vlastním úsudkem a vlastním rozumem. Neoceňujte sliby, ale pouze výsledky. Nestahujte se do soukromí, nepodléhejte pasivitě a odmítněte to nové dogma "Někomu přece věřit musíme".

Nemusíte! Jen sami sobě věřte.

Vymětalík, Hengsbach,
Hansen-Adams

CESTA K ČLOVĚKU

Má smysl mluvit o etice v podnikání? Není představa takového spojení iluzí? Co je ekonomická demokracie? Je možný prosperující hospodářský systém na křesťanských principech?

Na tyto a další podobné otázky se snaží dát odpověď útlá knížka "Cesta k člověku", kterou vydalo nakladatelství Scriptum spolu s Nezávislým odborovým sdružením Práce a svoboda, a za přispění nadace NOVA SOCIETAS.

Knižka stojí pouze 25,- Kč, ale přináší řadu cenných podnětů pro uplatnění myšlenek křesťanské etiky při transformaci naší společnosti.

Všem blahopřejeme!

Ihřitou zbývalo k vlastnímu trestnímu stíhání pachatelů 17 měsíců, dnes už pouhé tři. Ptáme se, šlo o nedopatření, nebo zde byl a je záměr soudně nestíhat viníky nesčíslného počtu lidských tragedií a čtyřicetileté poroby národa?

Dosavadní zkušenosti Konfederace politických vězňů ve věci stíhání v letech 1948-1989 komunistickým režimem spáchaných zločinů nejsou příliš povzbuzující. Nedostatek politické vůle vyrovnat se s minulostí je příliš zřejmý, než aby bylo možné lo

"Zpravodaj KPv" č. 8/94

nevnímat. Upozorňujeme naši veřejnost na tuto skutečnost a prosíme ji o pomoc. Nedopusťme, aby zločiny, které pozměnily život nejednoho z nás, zůstaly bez potrestání. Nejde o pomstu, nelze však mluvit o spravedlnosti a morálce, o lepším životě společnosti a neuzavřenou minulostí otvírat cestu novým zločinům.

Předsednictvo KPvC.

Zprávy z poboček

Olava. Úřední hodiny v kanceláři pobočky budou v prosinci pouze jednou, a to 7. prosince, další pak 4. a 18. ledna 1995. Členská schůze bude v úterý 24. ledna 1995 v 16 hod v sále feditelství OKR u sochy horníka naproti nové radnici.

Chel. Za odstupujičho předsedu pobočky v Chelu br. Racka (ze zdravotních důvodů) byl zvolen novým předsedou br. Jaroslav Aust, Pisečná 39, 350 02 Chel. Ve funkclch byli potvrzení dosavadní členové: místopředseda br. František Tochor, jednatel br. Vladimír Kořán a hosp. sestra Marie Němcová.

Žatec. Městské zastupitelstvo v Žatci na zasedání 20. října t.r. schválilo "Vyhlášku o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Žatec.

Vydání této vyhlášky navrhla pobočka Konfederace politických vězňů v Žatci a na zasedání zastupitelstva svůj návrh před poslanci zdůvodnila nevyvratitelnými argumenty o zločinném působení bývalé KSČ a o signálech, jež varují před podobným působením následnické KSČM. Jiří Větrovec

V Šumperku, dne 28.12.1987

Federální ministerstvo spojů
Olšanská ul. č. 5
125 02 P r a h a 3

Obračím se na Vás se stížností o nedoručení některých pohledů odesílaných doporučené s doručenkou do vlastních rukou a jiných zcela ztracených rovněž doporučených s doručenkou do vlastních rukou. Všechny byly odeslány na Útvary Sboru nápravné výchovy ČSR do vlastních rukou některým politickým vězňům. Překvapením ovšem nevycházím z úžasu, když je nyní již jasné, že ze lé odesílaných pohledů byl adresátům předán jen jeden doporučený pohled.

Všechny doporučené pohledy s doručenkou do vlastních rukou byly odeslány dne 28.10.1987 z pošty 110 07 P r a h a 0 7. Na pohledech byl většinou umělecký dřevoryt Guido Kánaša: Don Quiot.

Doporučené pohledy pod podacím číslem 11, 15, 16, 20, 25, 27, 21 s doručenkou doxv vlastních rukou adresované sedmi politickým vězňům do Nápravně výchovného ústavu Plzeň - Bory, mi byly nepředané vráceny Poštou 301 00 Plzeň s poznámkou: NVÚ odmítá předat adresátům, zašílám zpět.

Doporučené pohledy pod podacím číslem 14, 12, 23, 24, 26, s doručenkou doxv vlastních rukou adresované pěti politickým vězňům do Nápravně výchovného ústavu Valdice byly převzaty NVÚ Valdice s parafou podpisu, nečitelnou. Jelikož byla zásilky označeny poznámkou "Do vlastních rukou", ~~xxxx~~ mám divočné podezření, že ani v těchto případech nebyly zásilky předány adresátům.

Doporučený pohled s doručenkou pod podacím číslem 13 adresovanou do Útvaru Sboru nápravné výchovy v Minkovicích ing. Petru Hauptmanovi s poznámkou do vlastních rukou byl převzat Útvarem SNV, razítkem s nečitelným podpisem zmocněnce. To je rovněž v rozporu s předpisem Vašeho ministerstva, kde se výslovně uvádí: "Je-li zásilka označena poznámkou "Do vlastních rukou", musí doručenkou podepsat jen adresát." Obávám se, že ani tento pohled nebyl doručen adresátovi.

Zvláštní kapitolou je ovšem ztráta dvou doporučených pohledů s doručenkou do vlastních rukou, odesílaných pod podacím číslem 17 na adresu Michael Keller, pošt. úřad Praha 44, PS 3/101, PSČ 140 04 Praha 4 a pod podacím číslem 19 na adresu Eystrik C. Janík, Autopošta 1, NVÚ Nové Sedlo, PSČ 438 01 Žatec.

Žádám důrazně Vaše ministerstvo o přešetření tohoto nedoručení a ztráty zásilek. Již jsme si částečně zvykli na to, že právní řád je v naší zemi v troskách, což nelze ani zdaleka říci o Vašem odboru, naopak jak jsem se dozvěděl z Vašich pramenů, množství nedoručených zásilek je vyjádřeno v promilech, což snese srovnání i s nejnáročnějšími státy. Pevně věřím, že mé urgování 15 nedoručených či ztracených zásilek ~~xxxxxx~~ bude Vámi úspěšně objasněno a nesníží tak dosud úspěšné výsledky naší Pošty.

S pozdravem "Svobodu všem československým politickým vězňům!"

Výzva pro ženy

Děvčata, která z Vás porodila na Pankráci, nebo víte o některé z našich holek, ozvěte se mi co nejdříve. Vaši zprávu nutně potřebuji.

Dále prosím, ozvěte se i Vy, která jste byla se mnou od r. 1948 - 60 na "čtyřce", na Pankráci v pytlíkárně, v prádelně, na paláci, v tiskárně, v Litoměřicích, Znojně, České Lípě, Liberci, Chrastavě, Pardubicích, Ruzyni a Želiezovcích. Napište svoje tehdejší i nyníjší jméno, adresu a telefon. Pište čitelně. Děkuji!
Draha Stuchlíková (Svobodová), Liliová 6, 110 00 Praha 1

"Zpravodaj KEV" č. 8/94

Vladimír H a j n ý
Čs. armády č. 34

737 01 Š u m p e r k

Teplice Zakladatel a trojnásobný vítěz Běhu kolem Doubravky v Teplících, Ladislav Kořán, přítel začátkem listopadu na jubilejní padesátý závod. Sešel se s kamarády z Rovnosti a zavzpomínal na začátky svého působení jak v Podkrusnohoří, tak na šachtě Pořadatelům z Hvězdy Trnovany věnoval svůj pohár, který dal poslati a vítězkám v kategoriích žen věnoval zlaté náušnice.
Karel Hanzlík

! SOS! PRAVÝ BLOK ! SOS!

Důvodem pro vznik politické strany Pravý blok byly rozpaky a zklamání nad polistopadovým vývojem společnosti. Na politickou scénu vstupujeme bez jakýchkoliv planých slibů se zcela jasnými záměry. Naše účast a případný úspěch v parlamentních volbách jsou ohroženy nedostatkem finančních prostředků, nutných k zaplacení vysokých, nemorálních a protiústavních volebních kaucí. Chcete-li, aby konečně "padlo komu má padnout", pak neváhejte a poskytněte rychlou a účinnou finanční pomoc. Co uděláte dnes pro Pravý blok, to udělá zítra on pro Vás.

Bankovní konto: Pravý blok: 107657184/5100

J. Anděl
JUDr. Ing. Jaroslav Anděl
Přemysl Vachalovský
Přemysl Vachalovský

Za Pravý blok:

Ivo Kubka

Jan Porcal

MUDr. Jan Votoček

Jaroslav Zelezný

PŘIHLÁŠKA

do politické strany PRAVÝ BLOK

příjmení: jméno: titl.:

rodné číslo: profese:

bydliště: ulice:

obec:

PSČ: okres:

tel.zam.: tel.dom.:

Čestné prohlášení.

Prohlašuji, že jsem nikdy nebyl členem ani kandidátem KSČ, členem Lidových milicí ani členem či spolupracovníkem StB. Souhlasím s tím, že tyto skutečnosti mohou být ověřeny. Dále prohlašuji, že v současnosti nejsem členem žádné politické strany.

V Praze dne

.....
podpis